ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

ΜΑΘΗΜΑΤΑ 27 - 30

ΚΕΙΜΕΝΟ 27ο

Cum Accius ex urbe Roma Tarentum venisset, ubi Pacuvius grandi iam aetate recesserat, devertit ad eum. Accius, qui multo minor natu erat, tragoediam suam, cui "Atreus" nomen est, ei desideranti legit. Tum Pacuvius dixit sonora quidem esse et grandia quae scripsisset, sed videri tamen ea sibi duriora et acerbiora. "Ita est"' inquit Accius "ut dicis; neque id me sane paenitet; meliora enim fore spero, quae deinceps scribam. Nam quod in pomis est, idem esse aiunt in ingeniis; quae dura et acerba nascuntur, post fiunt mitia et iucunda; sed quae gignuntur statim vieta et mollia, non matura mox fiunt sed putria".

- Να συμπληρωθούν οι τύποι που ζητούνται:

grandi: την κλητική πληθυντικού του ουδετέρου

aetate: τη γενική πληθυντικού

cui: την αιτιατική της αντωνυμίας στο ίδιο γένος

Atreus: την κλητική ενικού

minor: την αφαιρετική ενικού του θηλυκού

id: τη γενική ενικού στον ίδιο τύπο

desideranti: τη μετοχή μέλλοντα

videri: το γ΄ ενικό υποτακτικής παρακειμένου της παθητικής περιφραστικής συζυγίας

fiunt: το α΄ πληθυντικό υποτακτικής ενεστώτα στην ίδια φωνή

ΒΑΚΑΛΗΣ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ

gignuntur: τη μετοχή ενεστώτα

ΚΕΙΜΕΝΟ 28ο

Aesopi nostri Licinus servus tibi notus Roma Athenas fugit. Is Athenis apud Patronem Epicureum paucos menses pro libero fuit, inde in Asiam abiit. Postea Plato quidam Sardianus, cum eum fugitivum esse ex Aesopi litteris cognovisset, hominem comprehendit et in custodiam Ephesi tradidit. Tu hominem investiga, quaeso, summaque diligentia vel Romam mitte vel Epheso rediens tecum deduc. Noli spectare quanti homo sit. Parvi enim preti est, qui tam nihili est. Sed, propter servi scelus et audaciam, tanto dolore Aesopus est adfectus, ut nihil ei gratius possit esse quam recuperatio fugitivi.

- Να συμπληρωθούν οι τύποι που ζητούνται:

Patronem: την αιτιατική ενικού

menses: τη γενική πληθυντικού

esse: το απαρέμφατο μέλλοντα

investiga: το β΄ πληθυντικό στον ίδιο τύπο

rediens: την αφαιρετική ενικού της μετοχής

spectare: το γ΄πληθυντικό υποτακτικής υπερσυντελίκου της ενεργητικής περιφραστικής συζυγίας

quanti: τον ίδιο τύπο στον πληθυντικό

scelus: την ονομαστική πληθυντικού

nihil: τη δοτική ενικού του αρσενικού γένους της αντωνυμίας

ΒΑΚΑΛΗΣ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ

possit: το β΄ ενικό οριστικής παρακειμένου

ΚΕΙΜΕΝΟ 29ο

Cum Octavianus post victoriam Actiacam Romam rediret, homo quidam ei occurrit corvum tenens; eum instituerat haec dicere: "Ave, Caesar, victor imperator". Caesaris multum interfuit corvum emere; itaque viginti milibus sestertium eum emit. Id exemplum sutorem quendam incitavit, ut corvum doceret parem salutationem. Diu operam frustra impendebat; quotiescumque avis non respondebat, sutor dicere solebat "Oleum et operam perdidi". Tandem corvus salutationem didicit et sutor, cupidus pecuniae, eum Caesari attulit. Audita salutatione Caesar dixit: "Domi satis salutationum talium audio". Tum venit corvo in mentem verborum domini sui: "Oleum et operam perdidi". Ad haec verba Augustus risit emitque avem tanti, quanti nullam adhuc emerat.

- Να συμπληρωθούν οι τύποι που ζητούνται:

quidam: τον ίδιο τύπο στο θηλυκό

occurit: την αφαιρετική σουπίνο και την αφαιρετική γερουνδίου

multum: τους άλλους δύο βαθμούς του επιρρήματος

incitavit: το απαρέμφατο παρακειμένου στην παθητική φωνή

diu: τα παραθετικά του επιρρήματος

avis: την αφαιρετική ενικού

solebat: τα απαρέμφατα σε όλους τους χρόνους

didicit: τη μετοχή μέλλοντα

attulit: το α΄ πληθυντικό υποτακτικής παρατατικού στην ίδια φωνή

ΒΑΚΑΛΗΣ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ

risit: την αιτιατική ενικού του γερουνδιακού στο αρσενικό γένος

ΚΕΙΜΕΝΟ 30ο

Hic vero, iudices, et fuit in Asia et viro fortissimo, patri suo, magno adiumento in periculis, solacio in laboribus, gratulationi in victoria fuit. Et si habet Asia suspicionem quandam luxuriae, Murenam laudare debemus, quod Asiam vidit sed in Asia continenter vixit. Quam ob rem accusatores non Asiae nomen Murenae obiecerunt, ex qua laus familiae. memoria generi, honos et gloria nomini constituta est, sed aliquod flagitium ac dedecus aut in Asia susceptum aut ex Asia deportatum. Meruisse vero stipendia in eo bello virtutis fuit; patre imperatore libentissime meruisse pietatis fuit; finem stipendiorum patris victoriam ac triumphum fuisse felicitatis fuit.

- Να συμπληρωθούν οι τύποι που ζητούνται:

fortissimo: τον ίδιο τύπο στους άλλους δύο βαθμούς του επιθέτου

solacio: τη γενική ενικού

debemus: το α΄ πληθυντικό οριστικής παρακειμένου στην ίδια φωνή

vidit: τη γενική γερουνδίου

quam: τον ίδιο τύπο στο αρσενικό

obiecerunt: το β΄ πληθυντικό υποτακτικής μέλλοντα στην ίδια φωνή

laus: τη δοτική ενικού

dedecus: την κλητική πληθυντικού

eo: τον ίδιο τύπο στο θηλυκό της αντωνυμίας

patre: τη γενική πληθυντικού

ΒΑΚΑΛΗΣ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ